

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-273/2025
cu privire la examinarea contestației înaintate de către XXXXXX XXXXXX
împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică
nr.3-19/2025 din 31.01.2025

07 august 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de XXXXXX XXXXXX împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-19/2025 din 31.01.2025, audiind informația prezentată de către doamna Aliona Nesterov, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-19/2025 din 31.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de XXXXXX XXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procuroarei în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Elena Panfil.

La data de xx.xx.2025, XXXXXX XXXXXX a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor prin intermediul Colegiului de disciplină și etică o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2025 din 31.01.2025.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de xx.xx.2024, domnul XXXXXX XXXXXX a înaintat o sesizare către Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând verificarea unor acțiuni presupus neconforme, atribuite doamnei Elena Panfil, procuroară în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, în contextul investigării cauzei penale nr. xxxxx.

În sesizare se menționează că acțiunile procuroarei din Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Elena Panfil, prin adoptarea ordonanței din xx.xx.2023, prin care a dispus anularea ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată și a procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămată din xx.xx.2023, sunt inadmisibile într-un stat de drept, fapt ce i-a lezat onoarea și demnitatea, creându-i suferințe psihice.

Cele expuse, demonstrează ca procuroara Elena Panfil, conducând urmărirea penală în cauza nr.xxxxx, a acționat contrar prevederilor art.52 alin.(1) pct.3), 5), 6) CPP.

Autorul sesizării consideră că adoptarea ordonanței din xx.xx.2023 de către procuroara Elena Panfil, prin care aceasta a dispus anularea ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată și a procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămată din xx.xx.2023, contravin prevederilor art.3, alin.(4) din Legea nr.3 cu privire la Procuratura, iar acțiunile întreprinse de procuroară, sunt în contradicție cu principiile reglementate de Codul de etica al procurorilor.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, către Inspecția procurorilor, în vederea examinării conduitei procuroarei Elena Panfil, prin prisma criticilor și susținerilor formulate de către petent.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin decizia din xx.xx.2024, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procuroarei Elena Panfil, din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

În urma examinării sesizării, Inspecția procurorilor a constatat că, urmărirea penală în cauza penală cu nr. xxxxx a fost pornită de către organul de urmărire penală al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, în temeiul art. 190, alin.(5) Cod penal.

La data de xx.xx.2023, organul de urmărire penală al DP mun. Chișinău a pornit cauza penală cu nr. xxxxx, în temeiul art. 190, alin.(5) Cod penal, în baza plângerii lui Xxxxxx Xxxxxx. La data de xx.xx.2023, cauzele penale nominalizate au fost conexe, procedurii fiindu-i atribuit nr. xxxxx.

Ca urmare a plângerii depuse cu privire la acțiunile cetățenei Xxxxx Xxxxx, la data de xx.xx.2023, în cadrul procesului penal nr. xxxxx, prin ordonanța emisă de ofițerul superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rîșcani din cadrul Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, autorul sesizării, Xxxxx Xxxxx, a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, în legătură cu cauzarea unui prejudiciu în valoare de xxxxx lei.

Tot la aceeași dată, printr-o ordonanță separată emisă în același proces penal, acesta a fost recunoscut și în calitate de parte civilă, având în vedere același prejudiciu material invocat.

Ulterior, în aceeași zi, xx.xx.2023, autorul sesizării a fost audiat de organul de urmărire penală al IP Rîșcani în calitate de parte vătămată, în legătură cu acțiunile atribuite Xxxxx Xxxxx.

Prin ordonanța din xx.xx.2023, emisă în cauza penală nr. xxxxx de către procuroara Elena Panfil din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, s-a dispus anularea următoarelor acte procedurale: ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din xx.xx.2023, procesul-verbal de audiere în calitate de parte vătămată din aceeași dată, precum și procesele-verbale de audiere în calitate de martor din xx.xx.2023 și xx.xx.2023, întocmite pe numele cetățeanului Xxxxx Xxxxx.

Nefiind de acord cu ordonanța adoptată de procuroara Elena Panfil, Xxxxxx Xxxxxxx a exercitat căile de atac prevăzute de lege, respectiv prin ordonanța din xx.xx.2023, adoptată de procurorul ierarhic superior, a fost respinsă plângerea adresată.

Prin ordonanța Procurorului General interimar, Ion Munteanu, din data de xx.xx.2024, a fost examinată cererea avocatului Xxxxx Xxxxx, formulată în interesele părții vătămate Cotovanu Ion. În urma examinării, s-a dispus retragerea cauzei penale nr. xxxxx din gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rîșcani din cadrul Direcției de Poliție a municipiului Chișinău și transmiterea acesteia către organul de urmărire penală al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, în vederea continuării urmăririi penale. Conducerea urmăririi penale a fost atribuită Procuraturii municipiului Chișinău.

Prin încheierea din xx.xx.2024 Judecătoria Chișinău, sediul Xxxx, a dispus declararea nulității ordonanței din xx.xx.2023 adoptată de procuroara Elena Panfil, precum și a ordonanței din xx.xx.2023, adoptată de procurorul ierarhic superior.

Totodată, procuroara Elena Panfil a fost obligată să lichideze neajunsurile și derogările procedurale stabilite la caz și detaliate în partea descriptivă a încheierii, și

respectiv să adopte hotărâri dictate de circumstanțele cauzei penale supuse investigațiilor, în condițiile stabilite de lege.

În consecință, Inspecția a apreciat că pretensele omisiuni ale Elena Panfil nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la xx.xx.2024 XXXXXX XXXXXXXX a depus o contestație, prin care a solicitat Colegiului de disciplină și etică anularea deciziei Inspecției procurorilor privind încetarea procedurii disciplinare, ca ilegală și neîntemeiată și constatarea comiterii abaterii disciplinare în activitatea procuroarei Elena Panfil.

IV. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-19/2025 din 31.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de către XXXXXX XXXXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procuroarei din Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Elena Panfil.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul a reținut că Inspecția procurorilor a evaluat în mod corect și obiectiv circumstanțele cauzei, concluzionând că nu există temeiuri rezonabile pentru a susține că procuroara vizată ar fi comis abateri disciplinare care să atragă răspunderea conform Legii nr. 3/2016 privind Procuratura.

Colegiul a reiterat faptul că independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra acestuia legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Colegiul apreciază critic alegațiile petentului privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și stabilește că, procuroara vizată și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care la gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), circumstanțe care nu pot servi temei pentru tragerea lor la răspundere disciplinară.

În consecință, decizia Inspecției procurorilor din xx.xx.2024 a fost confirmată ca fiind legală și întemeiată.

V. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de xx.xx.2025, XXXXXX XXXXXXXX a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2025 din 31.01.2025, solicitând anularea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri privind constatarea comiterii abaterii disciplinare în activitatea procuroarei Elena Panfil.

Potrivit argumentelor expuse de petiționar, sarcina Colegiului este de a examina obiectiv și de a combate pro-activ acțiunile abuzive comise de procurori în exercitarea funcției, în special cele care încalcă drepturile și interesele legitime ale cetățenilor.

De asemenea, XXXXXX XXXXXXXX a menționat că acțiunile Colegiului de disciplină și etică în emiterea Hotărârii nr. 3-19/2025 din 31.01.2025 contravin prevederilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Conform susținerilor contestatarului, din conținutul Hotărârii nr. 3-19/2025 din 31.01.2025, prin care a fost respinsă contestația depusă de către acesta la data de

xx.xx.2024, reiese existența unei motivări incomplete, formale și superficiale, ceea ce evidențiază caracterul pârținitor al modului în care a fost examinată și soluționată contestația.

Contestatarul subliniază că dreptul la o decizie motivată își are originile într-un principiu general consacrat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care protejează persoana împotriva arbitrariului. În viziunea sa, decizia autorităților interne trebuie să conțină motive suficiente pentru a răspunde aspectelor esențiale de fapt și de drept ridicate în cauză – fie pe fond, fie pe procedură – astfel cum a fost consacrat în cauza *Ruiz c. Spaniei*.

În prezenta speță, este considerat relevant faptul că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (HCC nr. 7 din 16 aprilie 2015, § 61), garanțiile unui proces echitabil nu se limitează la etapa judiciară propriu-zisă, ci se extind și asupra etapelor premergătoare sau ulterioare acesteia. Astfel, ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea principiilor prevăzute de Legea cu privire la Procuratură afectează grav dreptul persoanei la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Pe acest temei, contestatarul consideră că lipsa unui răspuns argumentat din partea Colegiului de disciplină și etică la contestația sa din xx.xx.2024 constituie o încălcare a dreptului la o decizie motivată. El reiterează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din CEDO, implică, în mod esențial, și dreptul la o hotărâre motivată.

În același timp, XXXXXX XXXXXXXX face trimitere la cauza *Fomin contra Moldovei* (hotărârea din 11 octombrie 2011), în care s-a statuat că dreptul de a fi auzit nu se reduce doar la posibilitatea de a formula argumente în fața autorităților, ci presupune și obligația acestora de a le analiza și de a motiva în mod corespunzător acceptarea sau respingerea lor.

În continuare, contestatarul susține că Colegiul de disciplină și etică a ignorat cu vehemență constatările judecătorului de instrucție, care au stat la baza anulării ordonanței din xx.xx.2023, ce viza anularea abuzivă a ordonanței de recunoaștere a sa în calitate de parte vătămată. Prin această ignorare, drepturile și interesele legitime ale contestatarului au fost grav lezate.

În acest context, XXXXXX XXXXXXXX constată că Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nu a realizat un control multiaspectual, obiectiv și corect al situației, deși avea această obligație în temeiul atribuțiilor legale.

Mai mult decât atât, el subliniază că, în urma anulării ilegale a calității sale de parte vătămată și a atribuirii statutului procesual de bănuțit în aceeași cauză penală, i-a fost impus consemnul restrictiv la frontieră începând cu data de xx.xx.2023. Din această cauză, timp de peste patru luni, nu a putut părăsi teritoriul țării, deși activitatea sa profesională principală se desfășoară în afara granițelor Republicii Moldova.

VI. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul notează că, potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr.1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza

¹ Aprobat prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct. 9.6.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestația înaintată s-a examinat în procedură scrisă și fără citarea părților, în baza documentelor din dosarul disciplinar.

Contestatarul XXXXXX XXXXXX nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procuroara Elena Panfil, vizată în procedura disciplinară, a prezentat referință, în care a relatat că, atât plângerea inițială, cât și contestația ulterioară sunt nefondate și lipsite de orice temei obiectiv, vădit neîntemeiată. Alegațiile formulate de XXXXXX XXXXXX în sesizare și contestație au fost verificate în conformitate cu prescripțiile legale. Cu atât mai mult, în cadrul efectuării urmăririi penale, XXXXXX XXXXXX fiind asistat de către avocatul XXXXXX XXXX, a depus multiple cereri, plângeri în legătură cu modul de efectuare a urmăririi penale, inclusiv fiind abordate și chestiunile relatate în actul de sesizare în ce privește anularea actelor procesuale, efectuarea percheziției, precum și solicitarea de a fi retrasă cauza penală din gestiunea OUP al IP Rîșcani al DP a mun. Chișinău.

Ca urmare a examinării plângerilor nominalizate, prin ordonanța din xx.xx.2023 emisă de către Procurorul-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Oleg Afanasii, s-a dispus respingerea cererii avocatului XXXXXX XXXX în interesele părților vătămate Ion Cotovanu și XXXXXX XXXXXXXX.

Ulterior, prin ordonanța Adjunctului Procurorului General interimar, Igor Demciucin din xx.xx.2023, s-a dispus respingerea, ca fiind neîntemeiată, a cererii bănuitalui XXXXXX XXXXXXXX, privind retragerea cauzei penale nr. xxxxx din gestiunea organului de urmărire penală al IP Rîșcani al DP a mun. Chișinău și transmiterea acesteia pentru efectuarea urmăririi penale în continuare către alt organ de urmărire penală din raza mun. Chișinău.

Prin ordonanța Procurorului General interimar Ion Munteanu din xx.xx.2024 s-a dispus respingerea, ca fiind neîntemeiată, a cererii avocatului XXXXXX XXXX în interesele părții vătămate XXXXXX XXXX privind retragerea cauzei penale nr. xxxxx, totodată s-a dispus retragerea cauzei penale nominalizate de la OUP al IP Rîșcani al DP a mun. Chișinău și transmiterea acesteia organului de urmărire penală al DP al mun. Chișinău pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale având în vedere caracterul planificat și organizat al faptelor investigate, precum și reieșind din complexitatea și proporțiile cazurilor investigate, întru respectarea unui echilibru just între interesele legitime ale persoanelor participante la proces și necesitatea de a asigura eficiența sistemului de justiție.

Cu referire la speța în cauză, inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor a prezentat o referință în care a susținut temeinicia deciziei privind încetarea procedurii disciplinare.

În completarea argumentelor expuse în decizie, inspectorul a subliniat că, procurorul este liber să își expună opinia, să stabilească faptele și să aplice legea în toate problemele conform propriei sale convingeri, or, potrivit prevederilor art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală, „*Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere,*

formată în urma cercetării tuturor probelor administrate”.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

În acest context subliniază că, prin ordonanțele adjunctului Procurorului General interimar, Igor Demciucin din xx.xx.2023 și Procurorului General interimar, Ion Munteanu din xx.xx.2024, acțiunile procuroarei Elena Panfil au fost recunoscute ca legale.

Astfel, procuroară Elena Panfil, având la bază un anumit material probatoriu, a acționat în conformitate cu prevederile prevederilor art.52 alin.(1) pct.8) din Codul de procedură penală, potrivit căroră *„În cadrul urmăririi penale, procuroara, în limita competenței sale materiale și teritoriale: 8) anulează ordonanțele ilegale, modifică sau completează ordonanțele neîntemeiate ale organului de urmărire penală...”*.

În acord cu cele ante-menționate, inspectorul a constatat că, atât în cadrul verificărilor efectuate de către Inspekția procurorilor, cât și în urma evaluărilor realizate de Colegiul de disciplină și etică, nu au fost identificate probe concludente care să demonstreze că procuroara Elena Panfil ar fi acționat cu rea-credință, în mod irațional, neargumentat sau nerezonabil.

Ca urmare, în lipsa unor argumente care să justifice anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2025 din 31.01.2025, inspectorul a solicitat respingerea contestației formulate de Xxxxxx Xxxxxxx, cu menținerea Hotărârii contestate.

VII. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, după analizarea contestației formulate de către Xxxxxx Xxxxxxx a argumentelor acestuia prin care exprimă dezacordul față de soluția dispusă prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2025 din 31.01.2025, a poziției reprezentantului Inspekției procurorilor, precum și după o examinare a tuturor materialelor cauzei și a aspectelor relevante ale procedurii disciplinare, constată că soluția dispusă de Colegiul de disciplină și etică urmează a fi casată, cu admiterea contestației.

Pentru motivarea concluziei formulate vor fi expuse raționamentele de fapt și de drept, de care s-a condus Consiliul Superior al Procurorilor la adoptarea deciziei sale pe acest caz.

Conform jurisprudenței CEDO, o motivare excesiv de succintă sau necorespunzătoare în raport cu complexitatea cauzei echivalează, practic, cu inexistența motivării. Obligația Colegiului de disciplină și etică de a răspunde prin motivare la argumentele prezentate de părți nu este justificată, întrucât numai prin pronunțarea unei hotărâri motivate poate fi realizat un control public al administrării justiției (cauza Hirvisaari vs Finlanda, 6 hotărârea din 27 septembrie 2001).

Potrivit jurisprudenței sale constante, CtEDO reamintește că instanțele judecătorești naționale au obligația de a-și motiva deciziile (cauza Van de Hurk vs. Olanda, hotărâre din 19 aprilie 1994). Întinderea obligației de a motiva hotărârea poate varia în dependență de caracterul deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (cauza Ruiz Torija vs. Spania, hotărâre din 9 decembrie 1994).

Deși articolul 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate argumentele invocate, totuși din hotărâre trebuie să reiasă clar că elementele esențiale ale cauzei au fost examinate (cauza Taxquet vs. Belgia [MC], nr. 926/05, § 91, CEDO 2010).

În plus, Curtea a decis că articolul 6 din Convenție nu obligă statele contractante să instituie instanțe de apel sau de recurs. Cu toate acestea, un stat care dispune de astfel de instanțe judecătorești are obligația să se asigure ca justițiabilii se bucură în fața acestora de garanțiile fundamentale prevăzute de articolul 6 (a se vedea, printre altele, cauzele Delcourt vs. Belgia, hotărâre din 17 ianuarie 1970, și Erfar-Avef vs. Grecia, hotărâre din 27 martie 2014).

În pofida acestor fapte, Colegiul de disciplină și etică nu s-a pronunțat asupra argumentelor lui XXXXXX XXXXXX, deși, în conformitate cu prevederile legii, urma să realizeze analiza efectivă a temeiurilor și raționamentelor invocate pentru menținerea normelor în litigiu.

În urma verificărilor efectuate asupra sesizării formulate de domnul XXXXXX XXXXXX, Consiliul reține că Inspekția procurorilor a analizat cu atenție, în mod detaliat și riguros, toate aspectele invocate de petent, pronunțându-se asupra fiecărei critici formulate prin prisma cadrului normativ incident și a materialelor acumulate în dosar.

Constatările Inspekției au fost susținute de un ansamblu de probe pertinente, extrase din materialele cauzei penale, precum și de explicații juridice clare și obiective, menite să reflecte cu acuratețe desfășurarea activității procurorii vizate.

Cu referire la presupusele omisiuni în gestionarea cauzei penale invocate de petent, precum și la pretinsele încălcări ale drepturilor și intereselor sale legitime, Inspekția a constatat, în mod justificat, că aceste susțineri nu se confirmă în fapt și în drept. Fiecare acțiune sau inacțiune imputată procurorii a fost analizată punctual, fără a rezulta indicii privind existența unei conduite abuzive, neglijente sau lipsite de diligența impusă de statutul profesional. În lipsa unor probe certe care să confirme o abatere de la normele de conduită profesională, nu se poate reține răspunderea disciplinară a procurorii Elena Panfil.

Este important de reiterat că atragerea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune identificarea unor elemente esențiale și cumulative, respectiv: descrierea concretă a faptei imputate, existența vinovăției (sub forma intenției sau a culpei), precum și dovada unei legături cauzale între conduita procurorului și consecințele produse. Or, în speță, în ceea ce o privește pe procurora Elena Panfil, nu a fost identificată nicio acțiune sau inacțiune care să întrunească cumulativ elementele constitutive ale unei abateri disciplinare.

Mai mult decât atât, petentul nu a prezentat dovezi din care să rezulte că i-ar fi fost limitat accesul la mecanismele legale de contestare a actelor procurorului, prevăzute de art. 313 din Codul de procedură penală. Nu rezultă că petentul ar fi fost împiedicat să formuleze plângeri împotriva soluțiilor adoptate sau să solicite controlul acestora de către procurorul ierarhic superior sau de către instanța de judecată competentă. Astfel, simpla nemulțumire subiectivă a petentului față de soluțiile dispuse sau modul în care a fost condusă urmărirea penală nu este de natură să atragă, prin ea însăși, răspunderea disciplinară a procurorilor.

În acest context, Consiliul consideră necesar să sublinieze că activitatea unui procuror într-o cauză penală concretă poate fi supusă exclusiv controlului procurorului

ierarhic superior, iar, ulterior, eventual și controlului instanței de judecată, în condițiile și limitele prevăzute de lege. Orice altă formă de ingerință sau supraveghere neprevăzută de cadrul legal reprezintă o imixtiune inadmisibilă în independența profesională a procurorului și în autonomia sa funcțională garantată de lege.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței în materia răspunderii disciplinare, abaterea disciplinară reprezintă încălcarea cu vinovăție de către persoană a îndatoririlor corespunzătoare funcției pe care o deține sau a normelor de conduită profesională prevăzute de lege (Hotărârea Curții Constituționale nr.24 din 14.09.2016, §73).

În acest sens, pot atrage răspunderea disciplinară doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, care ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt ce nu își găsește confirmare obiectivă.

Consiliul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare presupune cumulativ existența unei fapte ilicite, vinovăția persoanei și legătura de cauzalitate directă între această faptă și efectul negativ produs. În doctrină și practică, „rezultatul produs” reprezintă o încălcare concretă, verificabilă, a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane, cauzată de o eroare gravă sau conduită necorespunzătoare a procurorului, inclusiv întârzierea nejustificată a soluționării dosarelor ori a luării măsurilor procedurale necesare.

Astfel, fără o legătură certă și demonstrată între fapta reproșată și rezultatul negativ, răspunderea disciplinară nu poate fi angajată. În speța de față nu s-a constatat întrunirea acestor condiții cumulative.

Consiliul Superior al Procurorilor reține că potrivit materialelor și informațiilor administrate se constată că:

- prin ordonanța procuroarei Elena Panfil din xx.xx.2023 s-a dispus anularea ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată și a procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămată din xx.xx.2023;

- prin ordonanța procurorului ierarhic superior din xx.xx.2023, a fost respinsă plângerea adresată cu referire la dezacordul privind adoptarea ordonanței din xx.xx.2023 de către procuroara Elena Panfil;

- prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxxx, din xx.xx.2024, s-a dispus declararea nulității ordonanței din xx.xx.2023 adoptată de procuroara Elena Panfil, prin care a fost dispusă anularea ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată și a procesului-verbal de audiere în calitate de parte vătămata din xx.xx.2023 și a ordonanței din xx.xx.2023, adoptată de procurorul ierarhic superior.

Din materialele administrate în cadrul examinării contestației, rezultă că petentul și-a valorificat dreptul la un recurs efectiv, prevăzut de legislația națională și convențiile internaționale aplicabile, atât prin exercitarea controlului ierarhic, cât și prin adresarea către instanțele judecătorești. Această împrejurare validează, de asemenea, concluzia privind netemeinicia contestației.

Analizând fondul cauzei, Consiliul constată că procuroara Elena Panfil a respectat normele de conduită profesională în exercitarea atribuțiilor sale, acționând în conformitate cu principiile legalității, profesionalismului și corectitudinii, astfel cum sunt consacrate de Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și de Codul de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr. 4 din 27 mai 2016.

Mai mult, se constată că instanța de judecată a dispus anularea unor acte procesuale, inclusiv ordonanța din xx.xx.2023. Totuși, decizia instanței nu are efect automat asupra calificării disciplinare a conduitei procuroarei, întrucât aceasta vizează exclusiv legalitatea unor acte procesuale, iar nu premeditarea, neglijența gravă sau încălcarea normelor de etică, care ar constitui abateri disciplinare în sensul Legii nr. 3/2016 privind Procuratura.

În cauza de față, Consiliul a constatat că nu sunt întrunite elementele necesare pentru reținerea abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura.

În temeiul considerentelor expuse, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin. (3) lit. b) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct. 9.11 lit. b) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor; pct. 81 lit. b) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A admite contestația înaintată de către Xxxxxx Xxxxxxx și a casa Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2025 din 31.01.2025.

2. A înceta procedura disciplinară în privința procuroarei în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, Elena Panfil, din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

4. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinta interimară a
Consiliului Superior al Procurorilor**

semnat

Mariana CHERPEC